

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani 1. novembra 1886.

Leto XVI.

Nate podobie, otroci!

„Danes god obhajamo svetnikov,
Vseh svetnikov, naših priprošnikov,
Da ne zăbite mi tega dné,
Vam v spomin podobe dam lepé.“

„Mene pri krstu so Peterčka zvali,
Prosim, da Petra v spomin bi mi dali.““

„Vzemi! Ti krepák si, priden, Peter!
Le ne bodi nagel kakor veter!
Ne zataji svojega Bogá
Da se vrata ti odpró nebá.“

„Janezek jaz se, gospod! imenujem
Ter o Božiči veselo godujem.““

„Ná! Gospodu bil je ljub učence,
Ker nedolžnosti je hranil vence,
Bog te rad imél bo, če boš čist,
Kot je Janez bil Evangelist.“

„Janez i moje nazivlja imé se,
God mi po leti, ko kúrijo krése.““

„Hrani! Janez mož zeló spokoren
Jedel je kobilice uboren;
Ti pa le želiš si povitíc,
Oj ne išči vedno si slaščíc.“

„Čenček! pokličejo ljuba me mati,
Kadar kaj dobrega hčejo mi dati.““

„Revežem je vse razdal imetje
Vincene, ker zaničeval ta svet je.
Revežu, ki lačen je in bos,
Radosten podeli kruha kos.“

„Svetega spomnim Florjána patrona
Jaz se pri glasih večernega zvona!““

„Vzemi! ognja Florijan varuje
Če gori, neviden pogasuje;
S klinčeki se ne igraj nikdar,
Grozni da ne zanetiš požar.“

„Moj priprošnik je naslikan v oltarji,
Sveti Anton v nadzémeljskej zarji.““

„Šel Anton v samotno je puščavo,
Da je tam prevdarjal božjo slavo;
Slabe družbe váruj se skrbno,
Da ostane srce ti čistó.“

„„Jaz sem Ciril, a moj brat je Metódij.
Katér je starejši, kedó to razsódi?““

„O kakó sta brata se ljubila,
Ko Slovence sta učít hodila.
Brateca! oj bóditá obá,
Jedne misli, jednega sreá.“

„„Svet'ga Alojzija vidim podobo
V šolsko stopivši priljubljeno sobo.““

„Angel bil v telesu je človeškem,
Zdaj raduje v raji se nebeškem;
Vsem Alojzij bodi svitel vzór,
Da popnete v angelov se zbió.“

„„Neža je moje imé priprošnice,
Davno si sliko želim te svetnice.““

„Ta umrla je v mladósti cvetu,
Dala je glavó v trinajstem letu.
Koder óna zdaj sé veselí,
Glej, da tjà kdaj prideš tudi ti.“

„„Orglice ima svetnica le ena:
Sveta Cecilija, druga nobena.““

„Petje, godba nas razveseljuje,
Naše srce k Bogu povzdiguje;
V žalosti, v veselji rada poj
In gospod nebeški bo s teboj.“

„„V pratki lahkó Vam pokažem Heleno,
Križ označuje podobico njeno.““

„Cesarica je Helena bila,
Bolj od krone pa je križ ljubila;
Če storiš pogosto sveti križ,
Z njim nebeški raj si pridobiš.“

„„Jaz sem Marija! — Jaz tudi Marija!
Jaz isto takó. — Ta-le tudi Marija!““

„Mati Božja tudi nam je mati,
Vselej preskrbná nam pomagati.
Vseh svetnikov ona je Kraljica,
Tebi, meni, vsem je priprošnica.“

O Marija! ti nad nami čuj!
Zléga vsakega nas obvarúj!
Ko se naše ure iztekó,
Vzprejmi med svetnike nas v nebó.“

Fr. Krek.

Ribji tat.

Garobna je naša reka o poletnej noči!
Urni valovi se podé po širnej strugi in nosijo tajna naročila
šumečej Savi. Spotoma poljubljajo bele kámene in objemajo prstene
skale, drug drugega prehitvajo in si šepčejo sladke besede. Tudi vodna
rusalka se pokaže časih nad prožnim površjem in naglo izgine — to je bistra
postrv, ki se je zagnala izpod vode za plesajočo mušico. Povodni mož se
ziblje nad vodnim zrkalom — to je hlód, ki ga je odnesla poželjiva reka tam
izza sivega Grintovca. Čuje se žuborenje in šumenje valov — to je veseli
smeh povodnih vil. Čuje se ploskanje in zaganjanje valov ob skalnate čerí
— to je plavanje povodnega možá. Ob reki pa stražijo noč in dan zelene
jelše in žolte vrbe in prožno protje ter se zato smejo gledati v čistem vodnem
zrealu. Nebó pa je ogrnilo svoj modro-sivkasti plašč sé svetlimi pikami in iz
plašča gleda samó okroglo, polno, blede obličje njegovo ter se zreali na vo-
dinem površji.